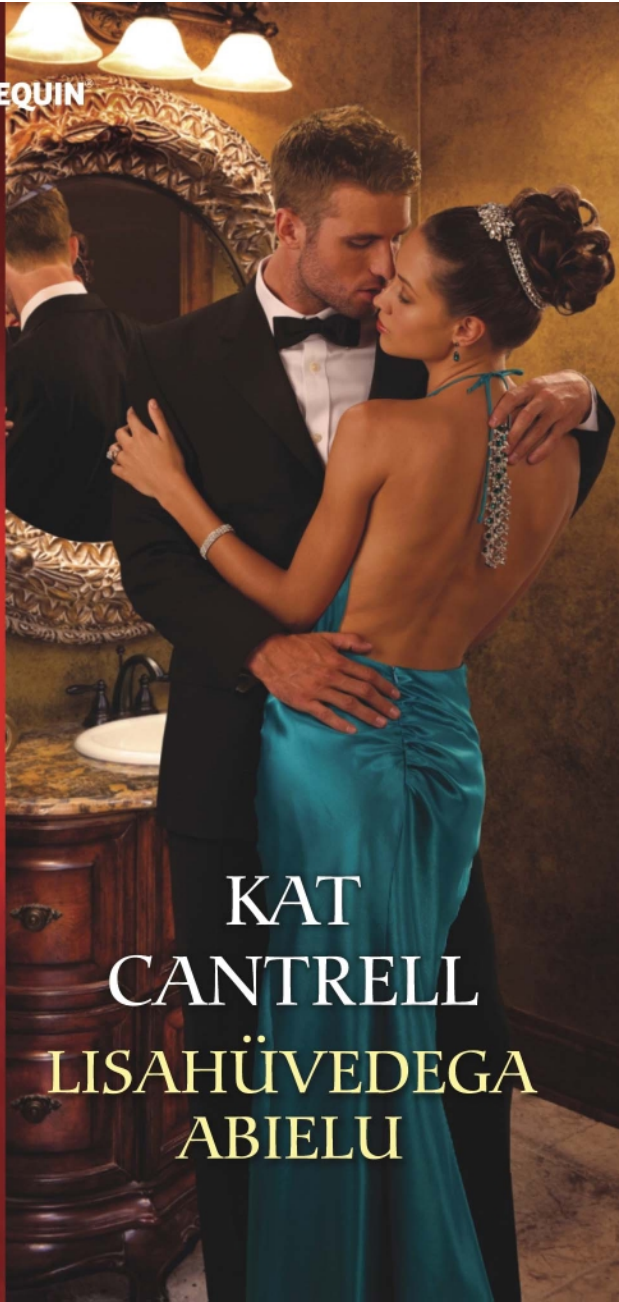

HARLEQUIN

King

KAT
CANTRELL
LISAHÜVEDEGA
ABIELU

Kat Cantrell
MARRIAGE WITH BENEFITS
2013

Kõik selle raamatu kopeerimise ja igal moel levitamise õigused kuuluvad Harlequin Books S.A.-le. See raamat on välja antud kokkuleppel Harlequin Books S.A.-ga.

Kaane kujundus pärineb Harlequin Books S.A.-lt ja kõik selle levitamise õigused on seadusega kaitstud.

See teos on väljamõeldis. Selles esinevad nimed, tegelaskujud, paigad ja sündmused on kas autori kujutluse viili või väljamõeldis. Mis tahes sarnasus tegelike elus või surnud isikute, äriettevõtete, sündmuste või paikadega on täiesti juhuslik.

Toimetanud Anu Rooseniit
Korrektor Inna Viires

© 2013 by Katrina Williams

© 2013 Kirjastus ERSEN

Sellel raamatul olevad kaubamärgid kuuluvad firmale Harlequin Enterprises Limited või selle tütarfirmadele ja teised firmad kasutavad neid litsentsi alusel.

E11264213
ISBN 978-9949-25-455-2

Nüüd kõik raamatud meie veebipoest www.ersen.ee ja e-raamatud www.ebooks.ee

Kallis lugeja!

Oli kord üks lugeja, kes uskus nii väga armastusromaanide maagiasse, et unistas ise ühe samasuguse kirjutamisest. Ta pani pliiatsi paberile ja, hiljem, sõrmed klaviatuurile, ning otsekui võlväel põimused sõnad lauseteks, muutusid inimesteks, tegevuspaikadeks, konfliktideks, emotsioonideks ning, viimaks, täiuslikuks õnneliku lõpuga looks. Ühel päeval, pärast paljusid tõldasid, millest maha jäädud, ja märgatavat suurepärase kingade puudumist, helistas tema (väga noor ja ilus) haldjast ristiema. Ta vibutas oma võlukepikest ja ütles võlusõnad: „Ma helistan Harlequinist. Me sooviksime kirjastada teie raamatu.”

Nagu te juba kindlasti arvasite, olen mina see lugeja, ning kuna te hoiate käes seda raamatut, olen ma nüüd ka kirjastatud autor. Harlequin valis selle loo 2011. aasta kirjutamiskonkursi „So You Think You Can Write“ võitjaks, mis on olnud kõikidest teekondadest kõige imelisem, ning olen nii elevel, et saan olla osa Harlequini perest.

Ma jumaldan seda lugu muretu ja rahuliku loomuga lõunaosariiklasest kangelasest, kellel puudub vaid temperamentne kangelanna, kes teda pidevalt ärksana hoiaks.

Lucas ja Cia on kaks minu lemmikut väljamõeldud inimest ja loodan, et te naudite neid sama palju, kui mina nautisin nendest kirjutamist.

Mulle meeldib väga lugejatelt tagasisidet saada – selle raamatu kirjutasin ju lõppude lõpuks teile! Palun külastage mind aadressil www.katcantrell.com.

Kat Cantrell

See siin on sulle, ema.

Aitäh, et jagasid minuga oma armastust raamatute vastu.

Üks

Teised vallalised, kahekümne viie aastased naised unistasid abiellumisealistest meestest ja muinasjutulistest pulmadest, kuid Dulciana Allende unistas lahutusest.

Ja Lucas Wheeler oli täpselt see mees, kes sobis seda unistust täitma.

Cia silmitses väga mehelikku, väga blondi ja väga laiaõlgset sihtmärki inimestest tulvil vestibüüli teises servas. Jõukuse demonstratsioon, mis kaunistas rahvamassi tema ja Lucase vahel, oli karjuva maitsetuse piiril. Ciast vasakul seisev tudisev matroon kandis sõrmust, mis oli piisavalt hinnaline, et osta selle eest aastane toiduvaru naiste varjupaiga jaoks, kus Cia vabatahtlikuna abiks käis.

Ent samas, kui tal oleks loomulik oskus säärast raha annetajatelt välja meelitada, ei oleks ta siin, keset Dallase seltskonnapidu, kuhu ta ilmselgelt ei kuulunud, valmis käiku laskma plaani B.

Plaan C-d ei olnud.

Cia jõi kiiresti viimase lonksu kihisevast joogist, mille üks teadmatutes olev ettekandja oli talle kätte pistnud. Pärast seda, kui ta oli teinud märkimisväärseid jõupingutusi, et kindlustada endale viimase hetke kutse proua Wheeleri sünnipäevapeole, oli kaasa mängimine ja mis iganes mannetu joogi joomine, milles Black Gold Clubi väitel oli alkoholi, vähim, mida ta teha sai. Kui ta saab oma plaani teostamisega hästi hakkama, saab proua Wheelerist tema tulevane ämm, ning Cia oli vägagi huvitatud naisele hea mulje jätmisest.

Noh, proua Wheelerist saab samas ka tema tulevane endine ämm, seega heal muljel ehk ei olegi ülemäära suurt tähtsust.

Üks baari lähedal seisev mees üritas Cia pilku püüda, kuid naine kõndis otse edasi. Täna õhtul hoolis ta ainult ühest mehest ja too seisis, vägagi sobivalt, külalisi tervitades oma ema kõrval. Cia jaoks harjumatud kontsad ja põlvi kammitsev liibuv kleit aeglustasid tema liikumist üle ruumi. Ärritav, kuid õnneliku lõpuga teekond, kuna rulluiskudel kaelkirjak suutis end graatsia vallas tõestada.

„Palju õnne sünnipäevaks, proua Wheeler.” Cia surus stiilse, viiekümnendates aastates naise kätt ning naeratas. „See on väga meeldiv pidu. Dulciana Allende. Rõõm teiega tutvavaks saada.”

Proua Wheeler vastas naeratusega. „Cia Allende. Heldeke, kuidas küll aeg on lennanud! Ma tundsin teie vanemaid seltskondlikult. Milline tragöödia neid mõlemat korraga kaotada.” Ta mõmises emalikult.

Cia naeratus vääratas, enne kui ta suutis seda kontrollida. Loomulikult oli proua Wheeler tema vanemaid tundnud. Naine lihtsalt ei teadnud seda, et Cial hakkas iga kord kõhus keerama, kui keegi neid möödaminnes mainis.

„Lucas, oled sa Ciaga kohtunud?” Proua Wheeler tiris poega ettepoole. „Tema vanaisale kuulub Manzanares Communications.”

Cia vaatas otsa mehele, kellega plaanis abielluda, ja langes pea ees pöörisesse, mida Lucas Wheeleri lähedus temas tekitas. Mees oli nii... kõike. Ilus. Dünaamiline. Legendaarne. Omadused, mida internetil on võimatu kiudoptilise kaabli kaudu edasi kanda.

„Preili Allende.” Lucas tõstis naise käe vanamoelise – ja efektse – liigutusega huulte juurde. Ja vallandas sellega hoopis teistsuguse jõnksatuse, sel korral kusagil allpool. *Ei, ei, ei.* Külgetõmme ei ole vastuvõetav. Külgetõmme viib ta rööpast välja, ja kui ta on rööpast väljas, ilmub ta lagedale paljastatud mõõgaga.

„Wheeler.” Cia tõmbas käe kiirustades mehe pihust vabaks. „Ma ei usu, et oleksin kunagi varem kohtunud kellegagi, kes nii väga Keni nukuga sarnaneks.”

Mehe ema, olgu ta õnnistatud, lobises kellegi teisega ja õnneks ei kuulnud, kuidas Cia suu töötas kiiremini kui aju. Seltskondlikud peenutsemised ei olnud tema tugev külg, eriti kui see puudutas mehi. Kuidas tal oli õnnestunud end lollitada ja uskuma panna, et suudab sellega hakkama saada?

Lucas ei pilgutanud silmagi. Selle asemel laskis ta aeglasel, uurival pilgul üle naise libiseda, mis Cia naha kuumalt õhetama pani. Lõbustatult üht kulmu kergitades ütles mees: „Õnneks on mul Keni ees üks eelis. Ma paindun igas suunas.”

Cia hingeõhk purskus välja närvilise poolnaeruna. Ta ei tahtnud, et mees talle meeldiks. Või et ta peaks teda isegi natukenegi külgetõmbavaks. Ta oli Lucase välja valinud just nimelt selleks, et oli arvanud, et mehe vastu midagi säärast tundma ei hakka. Artiklite põhjal, mis ta oli mehe kohta lugenud, oli too nagu need Casanovad, kellega ta oli kolledžis kohtamas käinud: ilusad ja pinnapealsed.

Lucas ei ole midagi enam kui üks seltskondlik tüüp, kes juhtub olema päästerõngaks sadade naiste elu päästmisel. See abielu aitaks nii paljusid inimesi, ja juhul, kui see ei peaks osutama mehe jaoks piisavaks põhjuseks Cia tehinguga nõustuda, lisab ta oma relvastusse mõned lisastiimulid.

See julgustav mõte silus naise häälest närvilise väreluse. End kokku võttes manas Cia näole naeratus. Mehe vastu-naeratus andis tema enesekindlusele tuge. See äri, mida ta Lucas Wheeleriga ajas, oli just nimelt see – äri. Ja kui Cia millestki midagi teadis, oli selleks äri. Kui vaid tema käed värisemise lõpetaksid. „Kui aus olla, siis te näete ülikonnas tõepoolest parem välja kui Ken.”

„Ma võiksin vanduda, et see kõlas nagu kompliment.” Lucas kummardus pisut lähemale ja kallutas pead. „Kui meie vanemad teineteist tundsid, kuidas on siis võimalik, et me ei ole kunagi kohtunud?”

Mehe viskist läbiimbunud hääle silitas iga Texase laisa veinitatud kõnepruugi sõna, mis tõi mõtteisse kauboid, pikad rasked ratsaretked sadulas kõrvetava kuumuse käes. Cia vaatas otse mehe suitsusunistesse silmadesse ja hoidis põlvi nõtkumast. „Ma ei käi eriti väljas.”

„Kas te tantsite?” Mees noogutas peaga rahvast täis tiikpuust tantsupõranda poole, kus külalised laval seisva džässiansambli muusika rütmis õõtsusid ja voogasid.

„Mitte avalikult.”

Miski libises kiirelt üle Lucase näo ning Ciale jäi mulje, et see oli privaattantsu stsenaarium, mis mehel peast läbi jooksis. Huuled pruntis, küsis Lucas: „Kas te olete kindel, et me ei ole varem kohtunud?”

„Täiesti.”

Cia soovis, et asjaolud oleksid kulgenud teistsuguses suunas, nii et nende vastastikune teineteise mittetundmine saaks jätkuda. Sellised mehed nagu Lucas – eksperdid naisele naha vahele pugemises vahetult enne seda, kui suhte lõpetavad –,

on ohtlikud kellelegi, kes ei suuda oma südant asjast eemal hoida, ükskõik mis ta endale ka oli lubanud.

Aga ta on valmis tegema iga ohverdust, mida läheb vaja, et avada uus naiste varjupaik ja näha oma ema unistust realiseerumas. Ta oli isegi valmis abielluma selle mehega, kes kiirgas sensuaalsust nagu afrodisiakumiga vürtsitatud viinareklaam. „Me kohtume alles nüüd, kuna mul on teile üks ettepanek.”

Üle mehe näo levis aeglane, tappev naeratus. „Mulle meeldivad ettepanekud.”

Cia selg hakkas kihelema ning see naeratus muutus kohe asjaks, mis talle Lucas Wheeleri juures kõige vähem meeldis. See oli liiga ohtlik ja mees ei kõhelnud seda kasutada. *Dios*, kuidas Cia jälestas seda, kui teda kimbatusse aeti. Eriti kui seda tegi mees, kellega ta lootis platooniliselt abielluda. „See ei ole sedalaadi ettepanek. Isegi mitte ligilähedaselt. Ma ei suuda piisavalt rõhutada, kui kaugel eemal on see sellest, mida teie silmades olev pilk tundub eeldavat.”

„Nüüd ma olen kas tõeliselt huvitatud või üldse mitte huvitatud.” Mees patsutas korralikult lõigatud küünega kergelt vastu huuli ja nihkus lähemale, tungides naise privaatruumi ja ümbritsedes teda oma puiduse, maskuliinse lõhnaga. „Ma ei suuda otsustada, kumba valida.”

Sel mehel oli kõik olemas, selles polnud kahtlustki. Naised ei heitnud end regulaarselt tema jalge ette, sest ta mängis kehvade kaartidega.

„Te olete huvitatud,” ütles Cia ja astus tubli sammu tahapoole. Mees ei saa endale huvipuudust lubada, pärast kogu seda üksikasjalikku uurimistööd, mis Cia oli teinud. Ta oli läbi lapanud tosinaid potentsiaalseid abikaasakandidaate ja

nad kõik koos parima sõbranna Courtneyga hoolikalt läbi arutanud, enne kui selle ühe juurde pidama jäi.

Loomulikult ei olnud ta arvestanud sellega, et mehel võib kuidagi õnnestuda tal pea ringi käima panna.

„Seega,” jätkas naine, „asun otse asja kallale. Sajad naised kannatavad iga päev koduse vägivalla käes ning minu eesmärk on aidata neil põgeneda kohta, kus nad saavad endale luua uue elu, ilma et mehed neid poksikottidena kasutaksid. Siinse piirkonna varjupaigad on pilgeni täis ja me vajame veel üht. Suurt. Kulukat. Siin tuletegi teie mängu.”

Nad olid juba võtnud vastu rohkem inimesi, kui olemasolev varjupaik mahutada suutis, ja oli ainult aja küsimus, enne kui elanike piirarvureegli rikkumine teatavaks saab. Lucas Wheeler muudab nende tulevikku.

Üle Lucase näo langes vari ning ta raputas pead. „Minu raha ei ole arutelu teemaks. Te olete vale kommionu juurde sattunud.”

„Ma ei taha teie raha. Mul on enda oma. Ma pean selle lihtsalt kätte saama, et saaksin varjupaiga oma äranägemise järgi üles ehitada, ilma igasuguste heategijate, investorite või laenudeta.”

Cia võpatas kergelt enda hääletooni kuuldes. *Mis* selle mehe juures teda küll küüsi näitama paneb?

„Nojah, kullake. Sel juhul kõlab, nagu oleksin ebavajalik. Kui te peaksite otsustama oma ettepanekuga teises suunas liikuda, siis olge lahke ja otsige mind üles.” Lucas nihkus küljetsi eemale, otse ühe sädelevas, üliliibuvas kleidis sihvaka seltskonnatahe pilgu keskmesse, kes oli ilmselgelt oodanud, et kohalviibivaist kõige ihaldatum abikaasakandidaat tema konkurendi tagasi lükkaks.